

[Justitsministeren.]

Retsstilling. Hvis jeg skal vinde frem til en præcis Opfattelse, maa det ærede Parti vælge en Ordfører, der udtrykker sig ganske anderledes klart, end det ærede Medlem gjorde. Der var Sympati nok, men jeg kunde ikke finde noget, den kunde gemmes i, og paa Baggrund af den Stilling, det ærede Medlem har taget, nytter det jo ikke at sige, at det er Barnet og dets Skæbne, det dybest set drejer sig om. Naar man ikke giver det Udtryk hverken i Barnets Retsstilling, i dets Stilling over for Faderen eller over for de solidarisk forpligtede Barnefædre eller dets Stilling over for Arv, saa ved jeg ikke, hvilket Indhold i Virkeligheden disse kønne Talemaader har.

Jeg takker de ærede tre sidste Ordførere for deres ubetingede Tilslutning — jeg tør vel nok sige ubetingede Tilslutning; jeg lagde nok Mærke til de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. J. S. Foget fremsatte, men i al Almindelighed tør jeg vel nok bruge Udtrykket ubetingede Tilslutning — til Forslaget, i hvert Fald dets Grundbestemmelser. Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget gjorde den Bemærkning ud over det, jeg allerede har nævnt, at han fandt det langt mere rimeligt, at Faderen tvinges til at opdrage Barnet efter sine økonomiske Forhold end at give det Arveret engang i Fremtiden. Ja, her er efter min Mening den samme Modstrid mellem, hvad der rent teoretisk kan opstilles som det korrekte, og saa, hvad det praktiske Liv kræver. Jeg tror ikke, det vilde være praktisk heldigt, naar man tager i Betragtning, at disse Børn jo næsten altid opdrages hos Moderen, om man gennem Lovens tvang Faderen til under alle Omstændigheder at yde saadanne Bidrag, at det svarede til hans økonomiske Forhold. Det er jo netop de Betragtninger, man har været inde paa i Udvalget, og som har ført til, at man sagde: Der er det det afgørende, hvad der er bedst stemmende med Barnets Tarv. Og det er slet ikke sikkert, at det er bedst stemmende med Barnets Tarv, naar det lever i jævnt gode Kaar hos Moderen, at det saa pludselig faar Masser af Penge ind ad Døren, fordi Faderen er rig; det er slet ikke afgørende, Penge er nu ikke altid her i Livet det afgørende. At Barnet ikke kommer til at lide nogen Nød, det er afgørende, og at dets fortsatte Uddannelse kan ske under Hensyn til Faderens Forhold. Men det er ikke altid afgørende, at Barnet kommer til at føre en helt anden Tilværelse økonomisk end den, Moderen fører, ved hvis Side det opdrages. Det er det, der har faaet Udvalget og mig til at formulere § 3, Stk. 2,

som sket er, og jeg tror ogsaa, det ærede Medlem Hr. J. S. Foget vil være enig med mig i, at det skal vi ikke give for skarpe Lovregler om.

Jeg takker det ærede Medlem Hr. Skjerbæk, fordi han kom mig til Hjælp med Hensyn til Oplysninger om Børnehjem og Vitaminer — det hører jo ind under et mig helt fremmed Omraade, nemlig Socialministeriet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget har Ordet for en kort Bemærkning.

J. S. Foget: Jeg slutter mig til Takken til det ærede Medlem Hr. Skjerbæk, fordi vi nu fik konstateret, at man administrerer Børnehjemmene saaledes, at Børnene end ikke faar Smør. Et saa lille Kvantum Smør, som her skal til, vilde det dog være betimeligt, at man stillede til Raadighed for saadanne offentlige Anstalter, i Stedet for at fylde Børnene med vitaminfattig Margarine. Jeg henstiller meget indtrængende til dem, der overhovedet har noget som helst med dette Spørgsmaal at gøre, at gøre, hvad de kan, for at der ikke mindst paa Børnehjemmene anvendes Smør.

Det ærede Medlem Hr. Skjerbæk var inde paa Spørgsmaalet om den aandelige Opdragelse og hævdede, at den skulde være lige saa god som i private Hjem. Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem, der jo i det borgerlige Liv er Overinspektør for Børneforsorgen, her maa tage det Parti at forsvare og som Følge deraf nødvendigvis maa søge at klare det saa godt, han kan. Men man kan nu engang ikke benægte Fakta. Man kan ikke komme uden om, at de Børn, der opdrages paa Børnehjem, uvægerligt kommer noget bagud i aandelig Henseende for de Børn, der opdrages i almindelige, private Hjem. Jeg har set det ved Selvsyn, ikke i et, men i flere Tilfælde, og hvis ærede Medlemmer i dette Ting vilde gøre sig den Ulejlighed at sætte sig ind i Spørgsmaalet, vilde det være let for dem at konstatere det i Tilfælde efter Tilfælde.

Den højtærede Minister var for en Gangs Skyld overmodig. Det er jo noget, som ellers ikke kendetegner Ministeren, men Ministeren omtalte, at jeg var Medlem af et Parti, der havde saa ringe Tilslutning, at det ikke kunde blive repræsenteret i Udvalgene. Det var jo ikke det, der var Spørgsmaalet. Spørgsmaalet var, om vi lever under Demokrati eller ikke, om Medlemmer af dette Ting, der sidder som